

УНІВЕР.СІТІ

№ 1

Освітньо-пізнавальний часопис для викладачів і студентів

03.2012

Видання Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка

КАЛЕЙДОСКОП ПОДІЙ

СТ. 4

ПРИГОДИ НАШИХ У...

СТ. 6

ЗНАЙОМІ НЕЗНАЙОМЦІ

СТ. 7

НАШІ

СТ. 8

ЗАПРОШЕННЯ ДО ДИСКУСІЇ

**УКРАЇНСЬКОЮ
ПРИКОЛЬНІШЕ!** СТ. 9

Яна КОЧУБЕЙ

Весна, як жінка. Жінка, як весна:
Буває ніжна, а буває примхлива,
То зазвучить грайливо, як струна,
А то раптово вибухне, мон злиха!..

Весна і жінка. Жінка і весна:
У них обох свої земні турботи
Свої морська бездонна глибина,
Свої космічні зоряні висоти.

І не спізнаєш істину словна,
Бо хміль думок обсиплеться, мон сонях...

Весна-це жінка. Жінка-це весна:
Чийсь розрада і чийсь безсоння..

Наташа

Технологічному факультету – 30 років!!!

Цього року технологічний факультет святкує своє тридцятиріччя. Цікаво, а з чого саме розпочалася історія факультету?

А все почалося зі створення спеціальності «Фізика та технічна механіка» у 1964 році при фізичному факультеті Чернігівського державного педагогічного інституту, де відкрили підготовку вчителів трудового навчання. Вже через 6 років була відкрита інша спеціальність – «Загальнотехнічні дисципліни і фізика», а у 1972 році була створена кафедра загальнотехнічних дисциплін.

З часом стало зрозуміло, що для підготовки вчителів трудового навчання потрібен окремий фа-

був створений факультет загальнотехнічних дисциплін. Спочатку деканом був призначений кандидат фізико-математичних наук, доцент Коновець М.К., а у 1985 деканом факультету було обрано доцента Акименка М.І.

Згодом виникла потреба у розширенні факультету – відкритті нових кафедр. Тому у 1989 році відбулося розділення кафедри загальнотехнічних дисциплін на три нові кафедри: загальнотехнічних дисциплін; основ матеріалоз-

культет. Тому у 1982 році у Чернігівському державному педагогічному інституті імені Т.Г. Шевченка

Інститут історії, етнології та правознавства імені О.М. Лазаревського

20 лютого, сонячним, вже майже весняним ранком інститут історії, етнології та правознавства імені О.М. Лазаревського влаштував гучне свято «Масляної». Проводи зими ще ніколи не були такими яскравими, веселими, згуртованими та смачними.

Було з'їдено більш ніж 200 млинців!

За християнським календарем Масляна є тижнем відпущення, спокити перед настанням Великого посту, що закінчується страстями Христовими та його воскресінням. Тиждень масляної вважається найсприятливішим для всіляких випробувань, експериментів. На Масляній, востаннє перед Великим постом, співають любовних й весільних пісень.

Розпочалося свято об 11.20 на території колегіуму. Організаторами виступили викладачі кафедри українознавства та краєзнавчо-туристичної роботи, заступник директора з виховної роботи - Л.А. Юда, студентський парламент та всі охочі. На святі були присутні більш

навства та трудового навчання; педагогіки, психології та методики трудового навчання.

У червні 1995 року факультет загальнотехнічних дисциплін перейменовується на індустріально-педагогічний.

У 2003 році обирають нового декана факультету – кандидата

педагогічних наук, доцента Олексія Миколайовича Торубару.

У 2010 році індустріально-педагогічний факультет отримує нову назву – «Технологічний».

Зараз навчально-виховний процес забезпечують чотири факультетські кафедри – загально-технічних дисциплін та креслення (завідувач кафедри – к.п.н., доцент Люлька В.С.); технологічної освіти та інформатики (завідувач кафедри – к.п.н., доцент Ховрич М.О.); педагогіки, психології та методики технологічної освіти (завідувачка кафедри – к.п.н. Носовець Н.М.); професійної освіти та безпеки життєдіяльності (доктор пед. наук, професор Торубара О.М.).

За час свого існування на факультеті підготовлено майже 5000 спеціалістів, переважна більшість яких працює в установах народної освіти, 40 випускників факультету стали кандидатами наук і викладають у вищих навчальних закладах.

І на завершення, вітальні слова декана технологічного факульте-

ту, доктора пед. наук, професора Олексія Миколайовича Торубари: «Щиро сердечно вітаю всіх викладачів та студентів з тридцятиріччям факультету. Бажаю кожному з вас натхнення, наполегливості, мудрості на шляху підкорення нових вершин знань, а також нових творчих звершень!»

Інна Кужель

ніх 200 гостей, серед них: студенти та викладачі інших факультетів, ЗМІ, і просто перехожі.

Свято Масляна відбувалося згідно з українськими національними традиціями. Протягом усього театралізованого дійства грали веселі українські музики. Дівчата з інституту історії частували всіх бажаючих смачними млинцями з домашнім варенням. Готували млинці просто на місці самого дійства, на вогнищі. Веселилися досхочу, палили опудало зими, водили хороводи, співали гумористичних українських пісень, проводили обряд Колодки, чи Колодія, зігрівалися гарячим чаєм та активно брали участь у конкурсах.

Дарина Примак

10 січня, коли всі відпочивали, студенти нашого університету мали змогу відвідати «Країну годинників».

Цю казкову історію допомогла створити доцент кафедри культурології і філософії Марина Каранда, студентки 52 групи філологічного факультету і 54 група інституту історії, етнології та правознавства імені О.М.Лазаревського.

Свято розпочалося з прикрашання аудиторії неймовірними маленькими ангелочками ручної роботи, які протягом всього дійства дарували різдвяний настрій. Також у приміщенні була безмежна кількість різноманітних годинників.

Коли зібралися глядачі, студенти-організатори розпочали історію про країну годинників і її жителів, які покинули свою домівку й вирушили до звичайних людей, щоб побачити, як вони живуть, і відшукати втрачені орієнтири.

Герої казкової країни відвідали 5 квартир, жителі яких розгубили в метушливому повсякденні сенс Різдва.

Одна з мешканок квартири, мабуть, надто запам'яталася багатством. Це відома актриса, у якої багато прихильників, але вона живе минулим і нікого не помічає. Одного разу двері її квартири випадково зачинилися і жінка опинилася на вулиці. Але головна героїня завдяки прибиральнику, який їй допоміг, зрозуміла, що навколо багато людей, які завжди готові підтримати, незважаючи ні на що.

Подорож закінчилася грандіозним фіналом: герої з казкової країни побачили і пережили незвичайні історії, які допомогли їм зрозуміти неоціненність сім'ї, близьких та друзів.

Добрі справи

Але це був не кінець зустрічі. Після дійства був проведений аукціон (продавали вироби, які створили наші студенти та вкладачі власноруч). Відкрила його декан філологічного факультету Тетяна Олександрівна, придбавши символічне дерево життя. На зібрані кошти (765 грн.) наступного дня 15 студентів із художнім керівником привітали подарунками діточок відділення пульмонології і неартології Обласної дитячої лікарні. Вони слухали колядки та брали участь у вікторинах, де за правильні відповіді отримували ангеліків, якими була прикрашена наша сцена. Сподіваємось, що маленьким глядачам було так само приємно, як і нам.

Та й на цьому наші добрі справи не закінчилися. 29 січня студенти нашого університету відвідали виставу театру соціальної інтеграції для людей з особливими потребами «Дивосад». Наприкінці дійства було вручено керівнику театру Ірині Пісні частину грошей (540 грн.), отриманих на аукціоні та під час другого трі. Ці кошти стануть в нагоді юним акторам під час поїздки цього року до Польщі на європейський фестиваль театрів до міста Тіес. Учасники закликали не байдужих стати волонтерами їх арт-терапевтичного театру.

Таким позитивним акордом ми закінчили святкування цього річного Різдвяних свят, але дуже сподіваємось, що у наступному році нас чекають такі ж неймовірні враження від зимових канікул.

Поспішайте робити добро, навіть, коли це не входить до ваших прямих обов'язків і псує плани.

Яна Мартиненко

Що таке студентське життя? Хтось скаже, що воно асоціюється з книжками, лекціями, семінарськими заняттями... А хтось додасть до цього й веселі ситуації, посиденьки, свята, акції...

Одним із перших заходів цього семестру, який психолого-педагогічний факультет представив, був «ППФ – моя любов». Це справжнє свято, де взяли участь студенти 2 – 5-х курсів. Там ніхто не змагався за примірні місця, не було суворого журі, яке б оцінювало виступи. Головними поціновувачами залишилися глядачі, які із захватом та очікуванням цікавого сприймали жарту й витівки учасників. Студенти зібралися у переповненому залі для того, щоб показати, як вони живуть разом з факультетом в одному вирі, чого навчилися нового, і як змінилися самі. «ППФ – моя любов» – мила, креативна басіда про улюблений факультет, де були показані як позитивні, так й інколи не дуже хороші сторони нашого життя. На-

«ППФ - МОЯ ЛЮБОВ»

приклад, сценка, яка розсмішила нас до сліз, про один-єдиний чоловічий туалет факультету на 4-му поверсі.

Для години щастя всім присутнім подарували візитки в стилі КВК, «Бійцівський клуб», що був представлений командою діачат із 44 – 45-ї груп «Пікучі бронетки» та іншими не менш захоплюючими номерами. Вони дали змогу всім побачити хлопців і діачат як цікавих і неординарних особистостей. Ми відкрили їх для себе з іншого боку.

Своїми враженнями з нами поділася Оксана Георгіївна: «Море сміху було подароване не лише студентам, а й запрошеним гостям. Серед них декан М.А. Сок, таланти з факультетів-побратимів – початкового навчання, технологічного. Спеціальним гостем стала Тетяна Божок, яка порадувала присутніх пісню французькою мовою».

Усі учасники справді показали, що ППФ – це їхня любов!

Настя Улюшева

Факультет початкового навчання

• На факультеті відбулась студентська науково-практична конференція «Методика викладання математики: історія, сучасний стан і перспективи» (організатори – зав. кафедри дошкільної та початкової освіти С.І.Стрілець та ст. викладач Н.М.Стукало)

• Вийшли поетичні твори доцента кафедри мов та їх методик викладання у початковій школі О.Б.Мамчич у міжнародному виданні «Антологія сучасної новелістики та лірики» (Україна-Росія-Німеччина-Австрія, 2011).

• Творча робота «Щаслива мить» (колаж) ст. викладача кафедри естетичного виховання В.М.Жлудько потрапила до Всеукраїнської художньої виставки «Різдво-2012» у м. Києві.

• Відбувся чудовий святковий вечір літературного клубу факультету початкового навчання до Дня Св. Валентина (організатори – викладачі кафе-

дри мов і методик їх викладання у початковій школі І.П.Калініна, О.Б.Мамчич)

• Відома на факультеті своїм чарівним голосом студентка II курсу Федотова Альона стала переможцем міського конкурсу краси, таланту та акторської майстерності «СтудГолівуд».

• У нашому університеті – найбільш читаючі родини! Такі результати міського конкурсу «Читаюча родина-2012». Вітаємо родину Махайлюків (батько – ст. викладач кафедри естетичного виховання В.М.Михайлюк) за I місце та родину Коновальчуків (мати – доцент кафедри дошкільної та початкової освіти М.В.Коновальчук) за III місце.

• Викладачі та студенти кафедри естетичного виховання взяли участь у вечорі духовної пісні і музики композитора І.Зажитька «Слава тобі, Господи!». Народний артист України, кобзар-лірник Василь Нечепя виконав гімн «Ти глечеш, Господи, лийтесь сльози», а студентський жіночий хор ЧНПУ імені Т.Г.Шевченка виконав твір «Синови» (соліст Д.Тищенко, керівник С.Першин, концертмейстер С.Туркевич).

• Творче об'єднання студентів факультету початкового навчання ЧІКС здобуло дві перемоги у міському конкурсі рекламних проєктів «Бібліотека. Інтернет. Євро-2012», організованому Чернігівською міською Центральною бібліотекою імені М.М.Коцюбинського. Вітаємо Шевцову Ілону (III місце), Роговець Ірину, Аксюту Софію, Цибульську Дарину, Заворотню Ганну (IV місце) та творчих викладачів кафедри дошкільної та початкової освіти М.В.Коновальчук і Ю.М.Носко!

Марина Коновальчук

«Мрії збуваються»

На фізико-математичному факультеті проведення благодійних акцій стало доброю традицією. Цього разу студенти спільно з Менським центром культури та дозвілля молоді ініціювали проведення благодійної акції «Мрії збуваються» для дітей Березнянської спеціалізованої загальноосвітньої школи-інтернату.

Із собою гості привезли не лише безліч подарунків, а й гарний настрій. Волонтери змістовно організували дитяче дозвілля. Для учнів школи провели майстер-класи зі складання оригамі, ліпки з солоного тіста та малювання. Було дуже приємно спостерігати тиху і щире зацікавлення. Час спілкування промайнув дуже швидко, але студенти пообіцяли дітям, що ця зустріч не остання.

Крім того, волонтери з фізико-математичного факультету проводять безкоштовні комп'ютерні курси в Інформаційно-консультативному центрі «ТИ – НЕ ОДИН», що діє при Центральній міській бібліотеці для дітей імені О.П. Довженка.

У роботі застосовується соціальна модель інклюзії, тобто включення дітей з особливими потребами в активне суспільне життя, що є однаково необхідним для всіх. У тренінгах беруть участь учні загальноосвітніх шкіл міста та учні спецшколи з вадами слуху м. Чернігова.

Оля Зеляк

ВНССАП

Останні дні особливо не тішили нас теплом та сонячним промінням, але активісти профкому вирушили в далеке смт Верховина, де впродовж чотирьох днів на них та ще сотню активних студентів з усієї країни чекав навчальний семінар активу Профспілки.

Наші активісти приїхали одними з перших, але люди прибували в різний час, тому поки одні ще доїжджали, інших вже треба було чимось розважити. І нас повели в геологічний музей – одне з найсекретніших місць Нафти й Газу. Музей дійсно вартий уваги! Сотні «каменюк» невідомої краси не можуть не захоплювати. Неповторні каміння, корали та мамонтові бічні – малий перелік з побаченого. Не менш цікавим був похід до науково-виставкового центру і навіть сніданок в їдальні. Короткочасна зустріч з проректором в актовій залі бібліотеки й веселі байки завеселили та зігріли серця всіх присутніх.

Приїхали у Верховину вже по обіді, стомлені та трохи підмерзлі, поспівали на однойменній базі. Про доброту тітоньок з їдальні та місцеві продуктові магазини активісти будуть пам'ятати ще довго.

Семінар відкрили голови профспілки Артур Воронич та Андріана Завадяк.

Уже ввечері всіх активістів профкому чекало гуцульське вогнище, закарпатський гострий богрич, гарний глінтвейн і танці.

А на другий день було знайомство з карпатським снігом. Довга черга за інструментарієм та неблизька дорога до підйомника не знищила бажання спускатися з засніженої гірки. Кожен другий ладен був обміняти кілька синців на море позитивних емоцій.

Після бурного відпочинку на всіх чекала лекція з комунікацій від тренера та журналіста Аліма Алієва.

Припала до душі започаткована милими дівчатками із Чернівців традиція вимазуватися в торті на честь 21 дня народження Антона Шпотака. Ще одним надбанням вечора ста-

ла фраза приблизно такого змісту: «Якщо ти вже танцюєш із дівчиною, то роби це з максимальною віддачею, щоб всі озиралися та заздрили.»

Ранок третій. Холодно. Цього дня на гостей чекало продовження знайомства із Алімом Алієвим. Розбирали, яким чином висвітлювати інформацію, що робити зі складними питаннями журналістів та бавились у прес-конференцію.

Завершився день насиченим відпочинком: спуск із гірки, екскурсія місцевим музеєм, багато із запрошених не шкодували коштів на сувеніри: дехто повів додому теплі вовняні шкарпетки, а дехто – вишиванку!

Увечері ж відбулось закриття ВНССАП, нагородження дипломами учасників та дружні фото.

І на закінчення – вечірка в українському стилі, яка завдяки традиційним конкурсам та голубцям дещо нагадувала весільні заходи.

Ірина Бородіна

Ще зовсім недавно в нашому університеті була відкрита нова їдальня. Ми пощкалилися враженнями відвідувачів. Переважна більшість студентів залишилась задоволеною. Схвальну оцінку вона отримала за більш «домашній» інтер'єр, який і створює приємну атмосферу. Не змінула студентська увага і нового кухонного обладнання, що дає змогу нашим кухарям швидше та якісніше готувати. До того ж покращилися санітарні умови: салати тепер знаходяться під склом, що захищає їх від пилу та інших «небажаних гостей». Викладачі, які також є регулярними відвідувачами

цього куточку університету, зауважили, що великим плюсом є окреме приміщення для профілакторію. Саме це сприяє меншому скутненню людей.

Та, незважаючи на більшість позитивних знахідок, є і деякі недоліки. І студенти, і викладачі вважають за необхідне обладнати приміщення дзвінком, щоб уникнути запізнення на пари. З'явилися пропозиції розширити асортимент обідів та влаштовувати акційні дні, щось типу: купуй картоплю та котлету – салат отримуй в подарунок.

Адже хороший студент – це ситий студент!

Наташа Іващенко

Містер ППФ

Традиційно з нагоди Дня захисників Вітчизни 23-го лютого відбувся конкурс «Містер ППФ 2012». Участь брали 6 студентів з першого курсу по п'ятий.

Хлопці змагалися за звання Містера свого факультету й за симпатію глядачів, яким принесли багато задоволення в різноманітних конкурсах, як-от: змайструвати ідеальну жінку з надутих кульок, які весь час лопалися, викликаючи сміх аудиторії й учасників, або цілу хвилюну присидати з дівчиною на руках (куди ж без нас). В останньому був найкращий Олександр Осипець з 12 групи. Напевно, за це йому присвоїли звання Віце-містера факультету, а ще й приз глядацьких симпатій.

Кожна із них виявила себе янайкраще. Наприклад, Павло Титаренко з 14 групи отримав відзнаку «Містер Мужність» за міцну фактуру й сміливість показати себе з найкращого боку в номері з переробкою відомої пісні. Вишуканим і по-справжньому широким був виступ Назаренка Петра з піснею про кохання. Він став «Містером Талант» ППФ.

Елегантно танцював Титаренко Григорій, так обережно тримаючи свою партнерку Катерину. Його старанність і хвилювання викликали посмішки в суддів і глядачів. Хлопець зовсім з іншого боку відкрився друзям і викладачам, за що йому присвоїли звання «Містер Стиль».

Справжнім майстром сценної постановки виступив Михайло Руслан, поєднавши у виступі пісню, танок і опрацювану історію кохання. За бездоганність номеру й самого учасника, судді відзначили його титулом «Містер Бездоганність» факультету.

Чим же вразив суддів той, кому вони віддали перевагу перед такими учасниками? Та, напевно, зовнішньою піснею під гітару, армійською виправкою, мужністю в очах і в серці, гарним голосом, почуттям гумору. Містером обрали справжнього чоловіка – Сергія Лагутенко – сильного, дійсно захисника, якщо знадобиться, всього психолого-педагогічного факультету!

Таня Крижева

Мы начинаем КВН

У культурному житті м. Чернігова КВК займає особливе місце. З початку 2000-х років в Чернігові активізуються спроби створення місцевих кубків і ліг. Черговий поштовх до розвитку КВК в місті дав створене в 2008 році перша офіційна міська ліга КВК, жартівливо именована «привиджиритою». Кожна гра збирає повні зали шанувальників. Усім відома КВК-команда м. Чернігова – «7*Я», учасники якої – студенти нашого університету Роман Бабко (капітан), Артем Широкий, Максим Ворона, Дмитро Нагорнов. Нам вдалося поспілкуватися з Артемом Широком про КВК і життя поза стінами ЧНПУ ім. Т.Шевченка.

І саме ці люди, як ніхто інший, знають, що таке КВК з усіма його проблемами і життєвими, позитивом і недоліками, адже для них – це сенс життя.

Як склалась команда «7*Я»?

Це були переважно друзі. Ми разом відпочивали в літніх таборах, де й почали грати. Так і сформувалась команда, але спочатку вона мала назву «Сьома відсутня». Але, як виявилось, вже існувала команда з такою назвою, і в стінах педагогічного університету ми почали називатися «7*Я». Офіційним днем народження команди вважається 1 травня 2000 року, бо саме у цей день був її перший виступ. До складу «7*Я» спочатку входили Рома Бабко (наш капітан), Іра Винниченко, Макс Ворона, Михайло Музиченко (навчались на фізико-математичному факультеті), згодом приєдналися Діма Нагорнов та я (Артем Широкий). Ми навчались на факультеті фізичного виховання.

Під час навчання в університеті ви часто з'являлися на сцені виступу?

Так, досить часто. Це були як презентації, так і виступи до Нового року, в Березня та ін. Для нас КВК – це діагноз, він змінює людей і тільки на краще, тому ми намагалися виступати завжди. КВК зсередили – це, якщо не життя, то величезне задоволення з усіма труднощами, проблемами. КВК – це світ, який відкритий кожному небайдужому.

Які якості потрібні, щоб стати справжнім КВНником?

Дякую цим першим, за життєрадісність, витривалість, відповідальність, відкритість, товарищескість, почуття гумору, кмітливість,

цілеспрямованість, дружелюбність, ну і, звісно ж, оптимізм. Але не скажу, що КВНники завжди ходять веселі, а особливо, коли йде процес підготовки до чергової гри, коли залишається досить мало часу і деякі питання недопрацьовані, тоді буваємо трохи не в гуморі.

Кажуть, що КВНники – народ особливий. Ти погоджуєся?

Важко сказати, але дуже багато людей пробували себе в цьому – виступали і на презентаціях, і на різних конкурсах, лігах, та не всім це вдавалось, а в кого і виходило, то часто не надовго, команди швидко розпадалися.

Розкажи про сленг КВНників.

Це у нас є. Так, в сленг КВНників входить дуже багато слів, між собою учасники КВК часто спілкуються реченнями, які повністю складаються з жаргонних слів. Наприклад, болт – це дуже смішний жарт, за який судді ставлять високі бали; «відбив» – це музика, яка завершує жарт; «відкат» – вид відбиву, але дуже довгий, зазвичай в кінці виступу; «акторка» – це, коли на ходу вигадують жарт, щоб викрутитися після лялі; «фінашка» – це завершальна пісня команди чи всієї гри; «порізати зал» – викликати неабиякий сміх, наймовірніший сміх.

Якими заслугами може пишатися «7*Я»?

У 2002 році «7*Я» зіграла у фіналі чемпіонату України Асоціації КВК України, а в 2007-му – фіналі Першої української ліги Міжнародного Союзу КВК. Чернігівські КВНники

були помічені на телебаченні і в ролі «легіонерів». Так, у перший сезон московської прем'єр-ліги в 2003 році у складі хмелиничанин «Трьох тоєстунів» зіграли відразу три актори команди «7*Я» – Макс Ворона, Рома Бабко і Сергій Харлан, а в 2006 році в фіналі вищої української ліги в складі чернівецьких «Шиворот-навиворот» був помічений Діма Нагорнов. У 2010 році команда стала чемпіоном Чернігівської ліги КВК та Вищої Рівненської ліги КВК, у 2011 році «7*Я» стала переможцем фестивалю «Шумний багатан» у м.Брянськ.

Що ви побажаєте нашим читачам?

Будьте завжди в гарному настрої, дивіться на світ оптимістично, бо все, що відбувається в нашому житті – на краще. Знаходьте більше часу для своїх коханих та цінуйте життя.

Іра Хоменко

Не уявляю для себе іншої професії...

Мабуть, нікого не здивуєш зараз тим, що професія викладача все частіше має жіноче обличчя, тим більше для мешканців нашого містечка. Але навіть для нашого Університету досить незвичайним залишається подія, коли звання професора отримує красива, тендітна, розумна представниця слабкої статі. Наша редакція вирішила привітати **Людмилу Миколаївну Завацьку**, завідувача кафедри соціальної педагогіки, яка нещодавно отримала звання професора і поцікавитися, як вона почуває себе в новому статусі.

- Людмиле Миколаївно, чи Ви завжди мріяли бути викладачем і займаєтесь соціальною педагогікою?

Викладачем я мріяла бути з дитинства, тому і вступила до нашого, тоді ще педагогічного інституту. Але до соціальної педагогіки шлях був довгий, бо коли я починала працювати за фахом, такої науки ще не було. Спочатку була викладачем фізики, згодом викладача у професійно-технічному училищі і саме там зіткнулася з т.зв. «важкими дітьми», які мали проблеми із власною сім'єю, і з суспільством. Мене зацікавила ця проблематика і вже згодом, коли з'явилася така наука, як соціальна педагогіка, я зрозуміла, що обираю правильний шлях. Незабаром випала можливість відкрити таку спеціальність в нашому університеті і я почала над цим працювати за підтримки керівництва університету та факультету.

- Чи стало звання професора логічним підсумком Вашої роботи за цією спеціальністю?

Думаю, що так. Від вступу до педагогічного інституту, через викладання в училищі, аспірантуру, наукову та викладацьку роботу на кафедрі соціальної педагогіки – усі ці 30 років були безупинними кроками до мети. Складним, але досить захопливим стало на цьому шляху стала робота з молодими науковцями. Одна з вимог для отримання звання професора – наявність

захисників кандидатів наук. У мене їх троє і всі вони працюють у нас на кафедрі: Т.В. Янченко, О.Г. Платонова, Л.В. Рень. Не менш важливим при розбудові нової спеціальності стала робота над посібниками й підручниками з грифом МОІМолодьспорту, якими зараз мають змогу користуватися наші студенти.

- Чи думаєте Ви, що досягли в професії достатнього рівня?

Зупинятися не збираюся, адже життя йде і хочеться крокувати далі, досягати

чогось нового. У перспективі – захист докторської, підготовка аспірантів, планів багато. До того ж соціальна педагогіка – наука молода, тому планую продовжити роботу над створенням нових підручників і посібників у цій галузі.

- Спілкуєтесь на кафедрі соціальної педагогіки, де у Людмили Миколаївни по-жіночому затишно, тому розмова само собою повертається в інший бік.

- Людмиле Миколаївно, як Вам вдається поєднувати таку складну роботу і сімейне життя, адже Ви не тільки дружина і мати, а й вже бабуся двох гарних онучок.

Головна умова – не змішувати ці зовсім різні сфери. Але жодній з них я не можу надати переваги, адже в сім'ї отри-

мую напругу для роботи і, навпаки, успіхи в професійній діяльності можливі лише за постійної підтримки сім'ї.

- Чи залишається у Вас час для самої себе, для власних захоплень?

Квіти! Просто обожнюю висаджувати різні квіти на дачі. А ще люблю вирощувати деякі овочі, наприклад, цього року вже посадила розсаду 48 сортів помідорів!

- Чи вдається Вам читати щось для душі, або більшу частину часу займає фахова література?

Можливо, це сьогодні не зовсім престижно, але я досить давно люблю детективи, особливо класику, як-от: Жорж Сімонен, Агата Крісті. Це не просто відпочинок, це дозволяє тримати в тонусі розум, розвивати логіку. Завжди люблю сама знаходити відповідь. Близькі навіть шуткують, що я могла б досягти не менших успіхів в якості слідчого.

- І все ж таки: 30 років наукової та педагогічної діяльності, більше 100 наукових праць – це дійсно жіноча професія. До речі, чи хотіли б Ви такої долі власним онучкам?

Не думаю, що це зовсім коректне питання. Справа не в жіночості чи чоловічості професій. Наука – це прерогатива тих, хто вміє залишити все і зануритися у проблему. Це досить важка праця, яка потребує повної концентрації та зосередженості, наприклад, коли працюєш над статтею, мусиш забути про все інше. Тому, якщо я побачу, що онучки мають такі якості та велике бажання, то, чому б і ні. Буду тільки рада.

- Який Ваш рецепт успіху? Успішна жінка – це реалізована у професії людина чи хороша дружина і мати?

Мав бути паритет, тобто п'ятдесят на п'ятдесят. Кожен день у мене ділиться навпіл – і сім'я, і робота. Якщо робота займає більше часу, тоді наступного дня мушу обов'язково приділити більше уваги близьким.

- Але мабуть це може дозволити собі лише щаслива жінка, тобто та, яка має надійний тил?

Безпаречно! Мій чоловік – саме така людина. Я спокійно можу перекласти на нього частину сімейних справ, він дуже любить займатися з онучками, у нас багато спільних вродовань і захоплень. Поряд з ним я можу собі дозволити бути просто слабкою жінкою.

Ось такий він – портрет сучасної успішної жінки!

Дарина Примак

Схаменіться! Будьте люди...

Справжня поезія завжди тримає руку на пульсі суспільного існування, дихає з ним в унісон, відбиває всі загальні проблеми та негаразди в душах і серцях людей. Справжня поезія лікує, змушує задумуватись і відчувати, що ти не один. Не одному тобі болить сучасний стан суспільної моральної свідомості, духовного занепаду й зубожіння.

Звичайно, можна віддати, що все чудово, надягаючи щоранку чергову посмішку й демонструючи всім показовий нездоровий оптимізм. Але настає момент, коли це стає нестерпно. Нестерпно штучно й неможливо. І тоді душу заповнює німе безсилля перед холодною стіною людських непорозуміння, корисливості, безсердечності, сухого прагматизму та меркантильності. Ти розгублений, нездатний протидіяти, бо один, як відомо, у полі не воїн...

Саме в такій ситуації мені до рук потрапила збірка поезій Юрія Ковалів «НОМО LUPUS» - «люди-вовки». У наукових колах Ковалів відомий передусім як літературознавець. Проте виявилось, що він ще й поет, який тонко відчуває дійсність. І я з легкістю згадала - одностовітє знайшовся. Відкриває збірку однойменна поезія.

Ця поезія - своєрідна лірична інтерпретація відомого усім вислову: а вовками жити - по-вовчому жити. І дійсно, чи може людська душа, що широкі прагне добра, світла, любові дозволити собі це прагнення в сучасних умовах існування людського суспільства? Адже ніхто її не зрозумів. Не потрібна нікому любов, дружба, повага, співчуття. Потрібна лише валюта, за яку все це, вважають, можна купити. Цю душу затопчуть і понівечать. Бо

*Вони з молока вовчаці,
Перенаповнені жовчю.
Потрапиш сюди й навчишся
Вити й собі по-вовчому.*

*Ти в зраї тепер — не з боку.
Ти вже не ти, а з ними.
Хоч жертви благує око
Спочатку тебе пектиме.*

*Ти звикнеш: немає жертви,
Ні співчуття, ні рахунку.
Півсвіту повинно вмерти
Задля законів шлунку.*

*Тільки впадеш у сумнів,
Відступиш від цього казку.
Вовки — твої друзі, судді
Тебе загризуть одразу.*

такі «закони шлунку». У сучасному світі немає місця для індивідуальності, оригінальності, «несхожості» на зграю. Кожен за себе. Допомоги чекати марно.

Можливо, я здаюся надто песимістичною, але подивіться навіть на стан речей у середовищі студентської молоді, що змушена жити за такими ж вовчими законами Болонської системи. Не існує в природі студента, який безкорисливо та щиро допомагає одногрупнику. Не існує довіри, взаємовиручки, живого інтересу до навчання. Існують лише вони - великі і всемогутні БАЛІ! Навчання перетворюється на заробітчанство в умовах жорсткої конкуренції, і на практичних заняттях не треба слухати, що відповідає товариш. Треба ретельно пильнувати, щоб він (не дай Боже!) не перевищив ліміт «ефірного часу», якого на всіх не вистачає, не знайшов занадто багато цікавої інформації для занять. І ні в якому разі, ні за яких обставин не ділитися віднайденним матеріалом. А на запитання одногрупників, чи знайшов щось для семінару, зачитати одну відповідь на всі 5 років навчання - ні!!

Поезія Юрія Ковалів переповерне болісним переживанням обвалюючої кризи соціальних та моральних цінностей, неприйняттям потворної дійсності, яка нехтує гуманістичними критеріями. Пережиті загостреним чуттям катастрофізму, застереженням перед майбутніми трагедіями.

Ці вірші не розрадіть вас, не заспокоять. Скоріше - навпаки. Це поетична шокотерапія, крик душі, який волає до нас ще з глибини століть, від поета до поета, від генія до генія - «Схаменіться! Будьте люди, бо лихо вам буде»...

Люда Смолій

День рідної мови

21 лютого у всьому світі відзначають Міжнародний день рідної мови. Це свято було оголошено на XXX сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО у 2000 році, а започатковане воно з метою підтримки близько 6 тисяч розмовних мов світу, що знаходяться на межі зникнення.

Філологічний факультет нашого університету теж не зміг оминати увагою цей день. Флеш-моб проходив під гаслом: «Так! Я розмовляю українською! Р.С. Не тільки сьогодні! Завжди!». Кожен повинен був мати на собі деталь одягу чи аксесуар білого кольору, що символізує первинну чистоту. Студенти підготували різноманітні стінки, демотиватори, плакати з цікавими фактами, заздаленням та закликами розмовляти рідною українською мовою.

На перервах лунали пісні відомих українських виконавців, проводилось анкетування. Учасники цього заходу закликали всіх не лише в цей день згадувати свою солов'їну мову, а й оберігати її.

Отже, говоріть мовою свого народу, адже твоя мова - унікальна! Будь патріотом!

Українська - мова закоханих

МИ
ХОЧЕМО
РОЗМОВЛЯТИ
УКРАЇНСЬКОЮ

УКРАЇНСЬКОЮ
ПРИКОЛЬНІШЕ!

Демотиватори

1. А ти бачиш, я державною мовою?
2. Будь здорові! Розмовляй українською!
3. Поговоріть зі мною українською!
4. Мова наша - серце наше.
5. Розмовляй рідною мовою! Будь собою!
6. Розмовляй українською! Це модно!
7. Українською прикольніше!

P.S.: З нагоди відзначення пам'яті великого генія України, письменника Тараса Шевченка студенти філологічного факультету 9 березня відзначили цей день його поезіями, піснями на слова поета, і кожен охочий міг підняти й осягнути «свого» Шевченка, який увійшов у кожен дім не лише «Кобзарем», а й своєю життєвою позицією Великого Українця.

А студенти 2, 4 курсів з метою профілактичної роботи провели у свій журнал «Шевченко - назавжди!» у загальноосвітніх школах м. Чернігова № 2, 3, 6, 9, 17, 29, 35, 20, 10.

Світлана Хропата

Кожного з нас у житті переслідуює музика!

Вона майже всюди. Її ми не можемо від нас відірвати. Одні музичні композиції можна сміливо назвати творами мистецтва, а інші навіть піснями не назвати. Яку ж музику слухає наша молодь? На це питання немає сенсу відповідати, тому що в нас є сотні колективів і стилів, як вітчизняних, так і закордонних... Їхню творчість хтось-таки, але знає.

Я хотіла б розповісти про давно відомі вірші, але в нових музичних обробках. Мова буде йти про «Лілею», «Бандуристе, орле сизий», «Не нарікаю я на Бога»... Так, я маю на увазі вірші Тараса Григоровича Шевченка. Мабуть, кожному з нас у житті хоча б раз, але доводилося чути академічну версію пісень на поезії Кобзаря. Так звана академічна версія дивує і приголомшує напідготовлені вуха слухачів, перш за все, оперними чи народними голосами виконавців. Академічними версіями ми поєнні віддати належне, але...

Музична індустрія не стоїть на місці. На небосхилі спалахують нові «зірки». Кожна з них рано чи пізно звертається до творчості видатного українця. І що ж виходить?

А давайте подивимося, що виходить... Сад... Тільки не той сад, де у нас яблука ростуть. «Сад» – рок-гурт, класика українського року. Для загального розвитку колектив заснований 1982 року. Творчість гурту «Сад» цілком справедливо можна визначити афоризмом – «Heavy metal – в кожну хату!». В альбомі 2004 року вміщено нові інтерпретації Кобзаревих віршів «Бать на світі доля», «Над Дніпровою сагою», «Тече вода з під явора», «Алілуй» та ін.

Транс-формер – досить досвідчений рок-колектив, що був створений 1996 року, ввійшов до проекту «Музика з Кривки» з пісню «Зацвіла в долині». Обробка поезії дуже мелодійна й приємна, хоча і належить до рок-стилю. Голос соліста дійсно відповідає рівневі вірша, який, що є не менш важливим, змушує бути обережним.

Ідемо далі... «Юркеш». Для тих, хто не знає чи забув, це – талановитий гурт хлопців на чолі з Юрком Юрченком, організований у 2004 році. Вони опрацювали й по-своєму представили поезію «Не кидай матері», – казали у пісні «Мати», поєднавши у ній фольк, панк і рок. Специфічна виїшла суміш, що була представлена вперше на фестивалі «Літо у Скольмо» у 2009 році.

Наступний... Наступним буде **Скрябін**, який у своєму (всім відомому стилі) репрезентував вірш Тараса Шевченка «Мені однаково». Пісня вийшла в музиканта свіжа й цікава. На мою думку, вона варта уваги слухачів.

Аби у вас не склалася хибна думка, що по-новому інтерпретують вірші Тараса Григоровича лише рок-колективи, згадаємо про неперевершену **Ірину Білик** та її «Бандуристе, орле сизий», **Ніну Матаїєнко** («По дуброві вітер віє»), **Діану Петриненко** («Нащо мені чорні брови»)...

У нашій улюбленій мережі Internet є непоганий сайт з усіма найновішими музичними обробками творчості Кобзаря – <http://muzofon.com/search/?%20Г%20Шевченко>. Приємного прослуховування.

Після усього сказаного і, сподіваюся, вами прослуханого я вважаю, ніхто не скаже, що поетичний доробок великого Тараса застарів і не є актуальним у сучасному суспільстві для молодого покоління. На мою підтримку свідчать, принаймні, два факти – кількість таких пісень і те, що їх все-таки хтось слухає.

Настя Улюшева

Проспорт

Факультет фізичного виховання провів цьогорічну зиму тижнем факультету, присвятивши його «Року спорту та здорового способу життя в Україні». Калейдоскоп різноманітних заходів та подій не залишився поза увагою студентів як факультету, так і університету цілому.

Викладачі та студенти розкрили науково-дослідницький потенціал свого фаху на науковому семінарі «Проблеми

формування креативно-еверстичного мислення майбутніх фахівців у галузі фізичної культури та спорту». Справді зірковим став конкурс «Танцювальний марафон». По-перше, одним із журі став випускник факультету, один з організаторів та суддя національного телевізійного шоу «Танцюють всі» Олександр Бобик. По-друге, у програмі свої номери представили, сподіваємося, майбутні зірки хореографії. Перемогу здобули студенти 42 групи, з чим ми їх вітаємо!

Небуденним виявився і «Марафон спортивних ігор». Цей захід дав унікальну можливість поборотися студентам і викладачам за перемогу в різних видах спорту. Між іграми відбувалися показові виступи групи підтримки. Повірте мені, там було на що подивитися, навіть найприскіпливішим глядачам!

До кінця тижня темп подій тільки наростає. Студенти проявляли себе як зі спортивного, так і з інтелектуального боку. Ми хотіли б познайомити вас з найяскравішими особистостями. Університет має знати своїх

героїв! Так містером і міс фітнес стали Алла Бояришнікова та Денис Єгорченко, команда «Молоді й гарні» з капітаном Олександром Калитою узяла гору в «Брейн-рингу»... Це тільки фрагмент із загальної картини. Описати всього просто неможливо. За тиждень відбулися цікаві зустрічі, непередбачувані змагання та яскраві концерти.

Що ж, факультет фізичного виховання продовжує підіймати рівень досягнень. Сподіваємося, це стало доброю традицією. Ми з інтересом чекаємо наступного року й наступного тижня факультету.

Діма Мельниченко

Добей цитату

Мы начинаем новую рубрику! Позитиву предложили студентам и преподавателям нашего университета продолжить достаточно известные цитаты об общечеловеческих ценностях.

Прохоренко Анастасия, студентка филологического факультета.

1. Красота мужчины не во внешности, а в женщине, которая рядом с ним.

Руслан Микайлов, глава студенческого парламента

1. Тем, кто счастлив, некогда писать дневники, «потому что есть чем заниматься».

Тимошенко Анатолий Григорьевич, проректор по воспитательной работе

1. Тем, кто счастлив, некогда писать дневники, «они творят счастье» - записывать некогда».

Ирина Бородин, технологический факультет

1. Тем, кто счастлив, некогда писать дневники, «потому что они пишут мемуары».

Петрусевич Юлия Андреевна, преподаватель филологического факультета

1. Тем, кто счастлив, некогда писать дневники. Да и зачем письменные доказательства вашего счастья? Часто бывает, что вспомнить есть что, а детям нечего рассказать.

А вот эти высказывания в их первоначальном виде:

1. «Тем, кто счастлив, некогда писать дневники, они слишком заняты жизнью».

2. «Красота мужчины не во внешности, а в его поступках».

Лиза Игнатенко, Оля Гетало

«Mister University-2012»

Нині великою популярністю стали користуватися не тільки конкурси краси серед жінок, а й серед чоловіків. Подібним святом може похизуватися і наше місто. 11 березня у драматичному театрі відбувся конкурс серед студентів ВНЗ Чернігова «Mister University-2012».

Переможцем став студент нашого технологічного факультету Георгій Медведицький. З першого погляду цей хлопець вражає своєю яскравістю, енергійністю і надзвичайним почуттям гумору (не дарма він асоціює себе з мавпою). Та, не зважаючи на свою веселість, найбільше він цінить у людях ширість, душевність та доброту.

Хоч наш герой носить титул «Mister university», та гарним себе не вважає. Власник секретів краси він не має, лише у вільний час займається спортом (рукопашний бій, легка атлетика) і читає книжки з психології. Також Георгій є учасником команди КВК, що підкреслює його неординарність і творчий потенціал.

Досвіду участі у подібних конкурсах хлопець не має, тому можемо сказати, що це був його дебют, який увінчався перемогою. Під час конкурсу найбільшу підтримку він отримав від своїх друзів і студентів технологічного факультету.

На сцені все виглядало ефектно, та, як і в будь-яких конкурсах, не обійшлося без казусів. Насправді їх ніхто не помітив, тому це залишилося великим секретом учасників.

Після перемоги, як каже наш герой, його життя не змінилося, не зважаючи на велику популярність серед діячів. До речі, серце нашого Містера вільне!

У далекому майбутньому мріє про сім'ю і доньку, а найближчим часом дуже хоче подарувати своїй мамі й бабусі цікаву подорож до Кіпру.

Яна Мартиненко, Юля Соловйова

Міс Університет - 2012

Знайомтеся, Ірина Варкалович, студентка психолого-педагогічного факультету і віднедавна Міс Університет - 2012!

Вона, що у такій важкій жіночій боротьбі (12 претенденток) отримала перемогу, зачарувала не лише журі, а й усіх глядачів. Не лише красою світиться дівчина, а й добротою. А як може бути інакше, коли спокій і витримку їй дарують такі благородні тварини як коні. Ірина з дитинства займається кінним спортом, а ще танцями і дуже любить кататися на ковзанах.

Життєве кредо: «самовдосконалення й самоосвіта», так наша переможниця написала в анкеті до конкурсу. Книжкою, яку вона може перечитувати знову і знову, є «Самостійність у мережі» Януса Вишневецького. Студентське життя остаточно сформувало в ній цілеспрямованість, а рідний факультет утвердив любов до світу й людей.

У розмові про речі, які кожен з нас мріє втілити в життя, майже одразу Іра згадала про Львів. У недалекому майбутньому вона хоче відвідати це місто, зануритися в його неповторну атмосферу. Більш грандіозні плани - перспективи відкрити власне модельне агентство, де будуть цінуватися не лише зовнішня краса, а й внутрішня, мріє займатися дайвінгом.

Ті, хто дивилися презентацію Іри на конкурсі, можуть подумати, що наша переможниця досить закрита особистість, але це не так. З Ірою легко спілкуватися, вона постійно посміхається. Сама говорить, що сучасний світ надто жорстокий і бездушний. Дівчина хотіла б перенестися з 30-х років у сучасність хоч трішки поваги, ввічливої манери спілкування й доброти. Хоча подорожі в часі й неможливі, але з її характером у неї все вийде!

Ось така вона неповторна, як і кожна дівчина, наша симпатична «Міс Університет - 2012». Кажуть, що очі - це дзеркало душі, а вони в Іри чудові!

Настя Улюшева

Что такое любовь устали младенцев?

Когда у бабушки начался артрит, она не могла больше наклоняться и красить себе ногти на ногах. Тогда дедушка стал делать это для неё - всё время, даже тогда, когда у него самого начался артрит на руках. Это любовь». (Катя - 8 лет).

Любовь - это когда девушка надушивается, а парень - одесколонится, и они идут на свидание и нюхают друг друга». (Олег - 5 лет).

Любовь - это когда папа приходит домой потный и неприятно пахнущий, а мама всё равно говорит ему, что он красивее, чем Роберт Редфорд». (Рома - 7 лет).

Когда кто-то тебя любит, то он прозвонит твоё имя по-особому. Ты просто знаешь, что твоё имя безопасно у него во рту». (Влад - 4 года).

Любовь - это когда мама готовит кофе для папы, а потом, прежде чем дать ему, отпивает из него, чтобы убедиться, что вкус в порядке». (Саша - 7 лет).

Я знаю, что моя старшая сестричка любит меня, потому что она отдаёт мне все свои старые платья, а сама вынуждена идти и покупать себе новые». (Алина - 4 года).

Видання Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка, студентського профкому та профкому викладачів

Виходить щоквартально

Ресстраційне свідоцтво серія ЧГ №487-136 Р

Редакційна колегія:
Коновальчук Марина
Ольховик Марина
Прохоренко Анастасія
Чугай Ірина

Адреса редакції:
к.м. 405-А,
вул. Гетьмана Полуботка, 53
м. Чернігів, 14013
тел./факс (0462) 677414
e-mail: Univer-city-chdpu@mail.ru

Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати матеріали.
За достовірність матеріалів та рекламних оголошень відповідають автори

Оригінал-макет виготовлено на базі редакції.
Макетування та дизайн:
Сергій Шемондюк

Віддруковано
Видавництво «Десна Поліграф»
Друк офсетний
Обсяг 3 друк. арк.
Наклад 500

Любовь - это то, что присутствует в комнате на Рождество, если перестанешь распечатывать подарки и прислушаешься». (Серёжа - 7 лет).

Когда ты любишь кого-то, твои ресницы ходят вверх-вниз и из тебя вылетают маленькие звездочки». (Олеся - 7 лет).

Любовь - это когда ты говоришь парню, что тебе нравится его рубашка, и тогда он носит её каждый день». (Ира - 7 лет).

Не нужно говорить «Я люблю тебя», если это не правда. Но если это правда - то надо говорить это очень часто. Люди забывают». (Таня - 8 лет).

«Любовь - это когда мама даёт папе лучший кусочек курочки». (Света - 5 лет).

И в заключение. Когда-то проводили соревнование, целью которого было найти самого любящего и заботливого ребёнка. Победителем стал 4-летний мальчик, чей сосед, престарелый мужчина, недавно потерял свою жену. Когда мальчик увидел, что старик плачет, он пришёл к нему во двор, забрался к нему на колени и просто сидел там. Когда мама потом спросила его, что он сказал дяденьке, мальчик ответил: «Ничего. Я просто помогал ему плакать».